

РЕШЕНИЕ

№ 8279

гр. София, 20.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.12.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
Снежанка Кьосева**

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8944** по описа за **2019** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от Административно наказателния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН)

Образувано е по повод на касационна жалба, вх. № 24295 от 02.08.2019 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 1022383 от 29.03.2019 г. по описа на Софийски районен съд, подадена от Териториална дирекция на Националната агенция по приходите (ТД на НАП), чрез юрк. С. Е., срещу Решение от 19.03.2019 г., постановено по НАХД № 19616/ 2018 г. по описа на СРС, НО, 104–ти състав, с което е изменено наказателно постановление (НП) № F300886 от 24.10.2017 г., издадено от директор на офис „М.“ при Териториална дирекция на Национална агенция по приходите (ТД на НАП) С., с което на основание чл. 53 във вр. с чл. 27 /чл.83/ от ЗАНН и чл.261, ал.1 Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) на [фирма], ЕИК:[ЕИК], е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1 500 лева за нарушение на чл.92, ал.2 от ЗКПО, като е намален размера на санкцията от 1 500 лв. на 500 лв.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от ТД на НАП, с която се иска решението на СРС да бъде отменено. В жалбата се твърди, че решението на районния съд е неправилно и незаконосъобразно. Излагат се доводи, че в резултат на извършеното нарушение е настъпил вредоносен резултат, тъй като не е

внесен дължимия се от дружеството корпоративен данък. В хода на настоящето съдебно производство, касаторът - редовно призован, представлява се от юрк. Б., която поддържа касационната жалба и моли решението на СРС да бъде отменено, а НП потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - [фирма], редовно призован, не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за основателност на жалбата.

Административен съд София – град, 9 – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна: На 12.05.2017 г. в ТД на НАП, офис „М.“, [населено място] след извършена проверка на информационния масив на НАП е установено, че [фирма], в качеството си на данъчно задължено лице, не е изпълнило задължението си да подаде декларация по чл.92, ал.2 от ЗКПО за календарната 2016 г. в законоустановения срок, а именно да 31.03.2017 г. Декларацията е подадена на 12.05.2017 г., като е констатирано закъснение от четиридесет и два дни.

Свидетелката С. М. на длъжност инспектор по приходите в ТД на НАП С. установила, че дружеството – ответник не е подало в законоустановения срок декларацията по чл.92, ал.2 от ЗКПО. На 12.05.2017 г., в присъствието на К. И. съставила Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № F300886/ 12.05.2017 г. за нарушение на чл.92, ал.2 от ЗКПО. Възражение срещу АУАН не е подавано. В резултат на издадения АУАН, е издадено и НП № F300886 от 24.10.2017 г., с което е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лв.

Изложената фактическа обстановка районният съд е приел за установена въз основа на събраните писмени и гласни доказателства по делото, които са счетени за безпротиворечиви и взаимно допълващи се.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество същата се явява основателна.

Настоящият съдебен състав възприема като законсъобразен извода на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи административнонаказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление.

От друга страна, при постановяване на решението си, районния съд не е изложил мотиви по отношение намаляване размера на санкцията.

От събраните по делото гласни и писмени доказателства безспорно се установява, че санкционираното дружество, в качеството на данъчно задължено лице по смисъла на чл. 2, ал. 1, т. 1 от ЗКПО, като местно юридическо лице не е спазило срока по чл. 92, ал. 2 от ЗКПО при подаване на декларацията по ал.1 от с.з. за 2016 г. Неизпълнението му в дължимия срок (декларацията е подадена с 42 дни закъснение) е правно - релевантният факт, осъществяващ втория алтернативен състав на нарушение по чл. 261, ал. 1 от ЗКПО. Според посочената норма данъчно задължено лице, което не подаде декларация по този закон, не я подаде в срок, не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства, водещи до определяне на дължимия данък в по-малък

размер или до неоснователно намаляване, преотстъпване или освобождаване от данък, се наказва с имуществена санкция в размер от 500 до 3000 лв. Наказанието е определено в законоустановения среден размер, а именно 1 500 лв, който размер настоящата съдебна инстанция намира за справедлив, с оглед дългия период на забавяне в подаване на ГДД, както и че ще бъдат постигнати целите на наказанието, предвидени в чл. 12 ЗАНН.

С оглед на горното и предвид обхвата на проверката, дължима от касационната инстанция, решението на СРС следва да бъде отменено като неправилно, а процесното наказателно постановление да бъде потвърдено.

При този изход на спора на касатора следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80,00 лв., определено по реда на чл. 63, ал.5 от ЗАНН вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град – IX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 19.03.2019 г., постановено по НАХД № 19616/ 2018 г. по описа на СРС, НО, 104–ти състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № F 300886 от 24.10.2017 г., издадено от директор на офис „М.“ при ТД на НАП С., с което на [фирма] е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 1500,00 лв. на основание чл. 261, ал.1 ЗКПО.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Териториална дирекция на Национална агенция за приходи – С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.